मुखेभगास्त्रियो राजन् भविष्यन्ति युगक्षये। अट्टशूला जनपदाः शिवशूलाश्चतुष्पथाः।
केशशूलाः स्त्रियो राजन् भविष्यन्ति युगक्षये। अल्पक्षीरास्तथागावो भविष्यन्ति जनाधिप।
अल्पपुष्पफलाश्चापि पादपा बहुवायसाः। ब्रह्मवध्यानुलिप्तानां तथा मिथ्याभिशंसिनां।
नृपाणां पृथिवीपाल प्रतिगृह्णन्ति वै द्विजाः। लोभमोहपरीताश्च मिथ्याधर्म्मध्वजावृताः।
भिक्षार्थं पृथिवीपाल चञ्चूर्य्यन्ते द्विजैर्द्विजाः। करभारभयाद्भीता गृहस्थाः परिमोषकाः। १२८५०
मुनिच्छद्माकृतिच्छन्ना वाणिज्यमुपजीविनः। मिथ्या च नखरोमाणि धारयन्ति तदा द्विजाः।
अर्थलोभान्नरव्याघ्र तथाच ब्रह्मचारिणः। आश्रमेषु वृथाचाराः पानपा गुरुतल्पगाः।
ऐहलौकिकमोहन्ते मांसशोणितवर्द्धनं। बहुपाषण्डसङ्कीर्णाः परान्नगुणवादिनः।
आश्रमा मनुजव्याघ्र भविष्यन्ति युगक्षये। यथर्त्तुवर्षी भगवान्न तथा पाकशासनः।
नचापि सर्व्ववीजानि सम्यग्रोहन्ति भारत। हिंसाभिरामश्च जनस्तथासम्पद्यते शुचिः। १२८५५
अधर्म्मफलमत्यर्थं तदा भवति चानघ। तदाच पृथिवीपाल यो भवेद्धर्मसंयुतः।
अल्पायुः सहि मन्तव्यो नहि धर्म्मोऽस्ति कश्चन। भूयिष्ठं कूटमानैश्च पण्यं विक्रीणते जनाः।
वणिजश्च नरव्याघ्र बहुमाया भवन्त्युत। धर्म्मिष्ठाः परिहीयन्ते पापीयान् वर्द्धते जनः।
धर्म्मस्य बलहानिः स्यादधर्म्मश्च बली तथा। अल्पायुषो दरिद्राश्च धर्म्मिष्ठा मानवास्तथा।
दीर्घायुषः समृद्धाश्च विधर्म्माणो युगक्षये। नगराणां विहारेषु विधर्माणो युगक्षये। १२८६०
अधर्म्मिष्ठैरुपायैश्च प्रजा व्यवहरन्त्युत। सञ्चयेन तथाऽल्पेन भवन्त्याढ्यमदान्विताः।
धनं विश्वसतो न्यस्तं मिथो भूयिष्ठशो नराः। हर्त्तुं व्यवसिता राजन् पापाचारसमन्विताः।
नैतदस्तीति मनुजा वर्त्तन्ते निरपत्रपाः। पुरुषादानि सत्त्वानि पक्षिणोऽथ मृगास्तथा।
नगराणां विहारेषु चैत्येष्वपि च शेरते। सप्तवर्षाऽष्टवर्षाच स्त्रियो गर्भधरा नृप।
दशद्वादशवर्षाणां पुंसां पुत्रः प्रजायते। भवन्ति षोडशे वर्षे नराः पलितिनस्तथा। १२८६५
आयुःक्षयो मनुष्याणां क्षिप्रमेव प्रपद्यते। क्षीणायुषो महाराज तरुणा वृद्धशीलिनः।
तरुणानाञ्च यच्छीलं तद्वृद्धेषु प्रजायते। विपरीतास्तदा नार्य्यो वञ्चयित्वाऽर्हतः पतीन्।
व्युच्चरन्त्यपि दुःशीला दासैः पशुभिरेव च। वीरपत्न्यस्तथा नार्य्यः संश्रयन्ति नरान्नृप।
भर्त्तारमपि जीवन्तमन्यान् व्यभिचरन्त्युत। तस्मिन् युगसहस्रान्ते सम्प्राप्ते चायुषः क्षये।
अनावृष्टिर्महाराज जायते बहुवार्षिकी। ततस्तान्यल्पसाराणि सत्त्वानि क्षुधितानि वै। १२८७०
प्रलयं यान्ति भूयिष्ठं पृथिव्यां पृथिवीपते। ततो दिनकरैर्दीप्तैः सप्तभिर्मनुजाधिप।
पीयते सलिलं सर्व्वं समुद्रेषु सरित्सु च। यच्च काष्ठं तृणञ्चापि शुष्कञ्चार्द्रञ्च भारत।
सर्व्वं तद्भस्मसाद्भूतं दृश्यते भरतर्षभ। ततः सम्वर्त्तको वह्निर्व्वायुना सह भारत।
लोकमाविशते पूर्व्वमादित्यैरुपशोषितं। ततः स पृथिवीं भित्त्वा प्रविश्य च रसातलं।
देवदानवयक्षाणां भयं जनयते महत्। निर्द्दहन्नागलोकञ्च यच्च किञ्चित् क्षितावि ह। १२८७५